உ

சிவராமஜெயம்.

நந்தனவருட சிந்து.

இஃது,

சிறுமணவூர்,

முனிசாமிமுதலியா

ரவர்களால் இயற்றப்பட்டு,

தமது

சென்னை சூளை,

சிவகாமிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1905.

26

உ

கடவுள் துணை.

நந்தனவருடச்சிந்து.

விநாயகர் துதி.

நந்தன வருஷத்தின் நற்புதுமை தன்னையிப்போ
விந்தையதா யுரைக்க விநாயகன்றன் மெல்லடியை
சிந்தைதனில் யான் தியானித்துச் செந்தமிழால்
பந்தமதா யுரைத்தேன் பார்மீதி லுள்ளவர்க்கே.

கைலாய கெவர்ண்மெண்ட் தாய்மூலத்தீவு காயாபுரிஜில்லா
கருவூர்த்தாலூக்கா ஆத்மநாதன்வகையரா சந்தேக
முதலியார் சகோதரன் சிற்றார் சுகானந்த
முதலியார் புலம்பல்.

விருத்தம்.

உலகளித்த சிவமேநீ யிறந்திட்டாயோ
வுயிர்படைக்கும் பிர்மாநீ யொழிந்திட்டாயோ
கமலமிசை கார்க்கவல்ல கண்ணாநீதான்
கடலோடே அழிந்துவெகு காலமாச்சோ
சிலையெடுக்கா சிறுவயதி லுபதேசித்த
சண்முகனே யுன்னறிவு சிந்திப்போச்சோ
பலவுயிருங் கதிரவனல் மடியத்தானோ
பண்ணிவிட்டீர் கைலையென்ன பாழோகாணேன்.

சிங்காரச்சிந்து.

மாடுவித்தேன் ஆடுவித்தேன் மனைநிலமும் அளந்துவித்தேன்
காடுவித்தேன் கழனிவித்தேன் கலப்பைதாத்துகோலும்வித்தேன்

இன்னம்மழை காணோமே—நான்
எங்கேபோகத் தோணுவேன்

பெட்டிவித்தேன் பேழைவித்தேன்
பொன்னகையு முருக்கிவித்தேன்
கட்டிருந்த வேட்டிவித்தேன்
கைப்பொருளுந் தோற்றுவிட்டேன் (இன்)

பொன்னும்வித்தேன் பொருளும்வித்தேன்
பொங்கித்தின்னும் சருவைவித்தேன்
நின்றிருந்த நிழலும்வித்தேன்
நேற்றெடுத்த கிணறும்வித்தேன் (இன்)

பச்சைநிறத் தோப்பும்வித்தேன்
பழையநிலக் கரம்புவித்தேன்
இச்சைபோலப் பால்கொடுக்கும்
யிளம்பசுவுங் கண்ணும்வித்தேன் (இன்)

உறைகிணறுந் துறவுவித்தேன்
ஒண்டிமர யேத்தம்வித்தேன்
காம்படிக்கும் யெருதும்வித்தேன்
கட்டும்வண்டி ஜதையைவித்தேன் (இன்)

ஏரியெங்கு முலர்ந்துபோச்சு
யெடுத்தகிணற் பாறையாச்சு
மாறிவரும் ஆற்றங்கரை
மண்தூள் பறந்துபோச்சு (இன்)

சேலைவித்தேன் நூலைவித்தேன்
சிறுகுழந்தை பணியும்வித்தேன்
காளையெருமை மாட்டைவித்தேன்
கைப்பணமுந் தோற்றுவிட்டேன் (இன்)

ஊரும்விட்டேன் பதியும்விட்டேன்
உள்ளதெல்லா மிழந்துவிட்டேன்
வேறேயொரு துணையறியேன்
வெள்ளிமலைப் பரமசிவா (இன்)

தட்டுவித்தேன் முட்டுவித்தேன்
தவலைசொம்பு அடவுவைத்தேன்
பட்டணத்தில் போய்பிழைக்க
பாதைவழிச் சிலவுமில்லேன் (இன்)

அருமையெல்லா மறிந்தசாமி
ஆதரவு யிங்கார்நேமி
சிறுமணவூர் முனிசாமி
சொல்லுந்தமிழ் கேழ்க்கும்பூமி (இன்)

விருத்தம்.

முப்புரத்தில் கொள்ளிவைத்த மூன்றுங்கண்ணு
  மெய்யிலறை யிடங்கொடுத்த அந்திவண்ணு
சப்தமே கங்கள்செய்யுந் தொழில்தானென்னு
  சாமியென்று னுனக்கிந்த மறதியென்னு
இப்படியோ ருனைத்துதிக்க நீதியென்னு—நீ
  யிருந்தாலு மிறந்தாலு மெங்கட்கென்னு
வற்புதமே வருஷமொரு மூன்றுய்நண்ணு
  வருஷிக்கா விபரமதின் வகையைக்காட்டே.

பிறைமதியுன் முடியின்மிசை யுண்மையானல்
  பகிரதியுன் பத்தினியாள் மெய்யேயானல்
சிரமாலைத் தோளணிந்த துண்மையானல்
  சிவகாமி யுன்னிடத்தாள் மெய்யேயானல்
அரவணையோன் மைத்துனனே யுண்மையானல்
  அறுமுகனுங் கணபதியுன் பிள்ளையானல்
சரியிந்த கறைகடந்த நந்தனத்தில்
  சத்தியமாய் மழைபொழியச் சாதிப்பாயே.

ஒயில்கும்மி.

தீட்சதர்சூழ்தில்லை மன்றுள்நடராஜ
  தெய்வமே நீகண்ணுல் பாராயோ
திகழும்புவி மேலேவெகு நாளாய்மழை பொழியாகுறை
  செப்பவுங்காதினிற் கேழ்க்கிலேயோ. (1)

அண்டர்கள்சூழ்தில்லை மன்றுள்நடராஜ
  அப்பனே நீகண்ணுல் பாராயோ
அகிலந்தனில் ஜலமின்றியே நிலைவிண்டவர் அலையும்பெறு
  அபயக்குரல்காதிற் கேழ்க்கிலேயோ. (2)

பாம்பும்புலிசூழும் மன்றுள்நடராஜ
  பரமேவுன் கண்ணினுல் பாராயோ
பாரெங்கிலும் நீரின்றிய கோரந்தனை நேராகவே
  பகரவுமுன்காதிற் கேழ்க்கிலேயோ. (3)

இவ்விதமாக சுகாநந்தமுதலியார் தன் அணிமணிப்பணிமுதலிய அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள் யாவற்றுந் தோற்று புலம்புந்கருணத்தில் ஷெ முதலியார் வகையரா கருவூர் ஆத்மநாதன் வாசியணையில்படுத்து சுழியறையில் நித்திரைசெய்யும்போது ஒளியில்கண்ட சொற்பனத்தை வெளியில் சொல்லுகிற விதம் அறிவோமாக.

ஆத்மநாதன் கினவு.

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-அடதாளம்.

பல்லவி.

நந்தனத்தின் விந்தையைக்கேளும்—நடந்துவரும்
நந்தனத்தின் விந்தையைக்கேளும்

அநுபல்லவி.

நந்தனத்தின்விந்தைசொல்ல முந்திவருமெந்தைபிரான்
தந்திமுகன்கந்தமலர் சிந்தைதனிலேநினைந்து (நந்த)

சரணங்கள்.

வெற்றிமிகுமித்தனையிற் புத்திமிகுமுத்தமரே
சித்திரைபத்தொன்றுமுத லொத்தயிருபத்துக்குள்ளே
மேகங்கள்கிளம்பிவருமே ஈசானியத்தில்
வேகமாக மின்னலிடுமே

அண்டவரையெண்டிசையும் கண்டவரைத்தொண்டுகொள
விண்டிடவடங்காமலே பண்டாயுளமேகமெல்லாம்
இருட்டாயிருட்டிவிடுமே அடிக்கடி
இடிகளிடித்துவருமே

சென்னையெனுமிந்நகரிற் பன்னவொருநூற்றியிரு
பத்துமயில்சுத்திலெந்த பக்கமோவோர்திக்குதனில்
கல்மழைகலந்தடிக்குமே கண்டவர்கள்
சொல்லவு மனந்துடிக்குமே

பையரவஞ்செய்யுமனத் துய்யவறிவுள்ளவரே
வைகாசிமாதந்தனிலே ஐயையோவெய்யலினலே
ஜீவராசிசேதமாகுமே சிலவிடத்தில்
தீயினல் மரணம்வருமே

மோனமெனும்ஞானவழி கியானமுளமானிடரே
ஆனியிரண்டாறில்பெருங் கானிலும்பர்வதமும்
ஏகமானவெள்ளம்வருமே ஜீவநதி
யோரநகர் சாகரமாமே

பார்க்கடல்முதலாயந்த மேற்கடல்சமீபசேலம்
நீர்க்கடல்சென்னையின்மட்டும் கார்க்கவேகடகமாதம்
அங்கங்கேமழையடிக்குமே மரங்கள்வேரை
சங்கசங்க மாய்ப்பிடுங்குமே
அம்புவியில்தன்பதிமெச் சின்பமுருமன்பர்களே
சிம்பமெனுமாவணியில் கும்புகும்பலாகமேகம்
பானுவைமறைத்துவிடுமே ஐந்தாறுநாள்
வேணயிடி புடைதருமே
மலைகள்செடிகள்போலும் கரிகள்பரிகள்போலும்
சிரங்கள்கரங்கள்போலும் உரங்கள்மரங்கள்போலும்
உருக்கள்தரித்துவருமே மேகசத்தம்
கேழ்க்கவும் பயங்கள்மிகுமே
பெருத்தமேகங்கள்நீரைக் குடித்துகருத்துநிற
மெடுத்துப்புரட்டாசியில் அடுத்துக்கடுகெடுத்து
தெற்குமேற்கெங்குமழையாம் மற்றதிசை
தூத்தலுந் துளிகள்பொடியாம்
விற்பெரும்விழிமாதேயென் சொற்பனத்திலுமகலா
கற்பகக்குணத்தணங்கே ஐப்பிசிமாதந்தனிலே
சோனைமழைவேணதடிக்கும் தெற்குதிசை
காணவிழி ஞணக்கொழிக்கும்
பார்க்கிலுள்ளதிசையெட்டும் பேர்த்தெடுத்துகவிழ்த்தாற்போல்
கார்த்திகைமாசத்தில்பெருங் காத்துடனிடியுங்கொண்டு
கல்லுகள்பிரட்டிவிடுமே மலைகளெல்லாம்
பில்லுபோ லசைத்துவிடுமே
பலபலஜீவராசி நிலைதளர்ந்தேகலங்கி
கலகலென்றேமரங்கள் பளபளென்றேமுறிந்து
பறக்கும்பட்சியும்விழுமே யானைகூட
சரக்கி நிலத்தில்விழுமே
அந்தவிஷகாத்துஜென மந்தைகளையேமடக்கி
தொந்தரவைத்தந்துயேம னந்தப்புறமேகிடத்தி
சுரங்களதிகரிக்குமே ஊழியினால்
க்ஷணத்தில் வருத்தந்தருமே

மார்கழிமுதலாய்புவி சீர்படுமென்றேசுருதி
நேர்வழிசிறுமணவூர் பேர்வழிமுனிசாமியின்
வாக்கியம்பொய்யாதெனக்கண்டு இதற்கிசைந்த
பாக்கியத்தை அள்ளியேதந்து
பாரில்வருமார்சகல பேருமறிந்தேகளிக்க
ஏரகத்துக்கதிபதி ஆறுமுகதீரக்ஷீரம்
அச்சிலிட்டுதந்ததிதுவாம் புவியரசர்
மெச்சிடத் தகுந்தபொதுவாம்
தினகரனெனவொளி கனகராயவள்ளலால்
நிலைபெறுங்கலைமாது விளக்கமெனுமெந்திரத்தில் (நந்த)

இ-ம்-பியாகு-திரிபுடை தாளம்.

பல்லவி.

தத்தளிக்கவேண்டா மனமே—நந்தனத்தில்
மெத்தசுகம்·வருமினிமேல்

சரணங்கள்.

அத்தனதுதிருவருள் சித்திரையிலேகிடைத்து
பத்தெட்டுவகைதானியம் மெத்தநயமாகவிற்கும் (தத்)
கருப்புநவதானியம் பருப்புவகைதினுசுகள்
ஒருபுறத்தொருபுறம் பெருக்கவிளைந்துவரும் (தத்)
பேசுமட்டத்திசையிலும் மாசமாசமும்மழையும்
வீசும்பெருங்காற்றுடனே ராஜயோகமாகப்பெய்யும் (தத்)
மாடமாளிகையுமதிர வாடைவீசுமென்பாரந்த
ஜாடையில்பலவெண்ணங்கொண் டாடாமலேநீயிருப்பாய் .()
பசிதாகமாரிசுரம் நிசிவிஷக்காற்றால்ஜீவர்
நசியுமென்பாரதற்கு மசியாமல்நீயிருப்பாய் (தத்)

இரங்கல்-விருத்தம்.

மானம்வெளுத்து அகவிலையாகி மனிதரெல்லாம்
ஜாணங்கம்வளர்க்கத் தயங்குதையோ சந்திரசேகரனே
மேகம்பரவி இடியிடித்ததுபோல் ஒருமின்னல்மின்னி
தேசஞ்செழிக்க மழைகொண்டுவா சிதம்பரதேசிகனே.

நந்தனவருடச்சிந்து-முற்றிற்று.

கைலாய கெவர்ண்மெண்டுக்கு

கருவூர் ஆத்மநாதனெழுதிய

பிரியாது அர்ஜி.

சகல உலகங்களுக்கும் நியாயாதிபதியாகிய தருமதுரையவர்கள் சமுகத்திற்கு கைலாய கெவர்ண்மெண்டு காயாபுரிஜில்லா சிரமண்டலந்தாலூக்கா மண்டலமாகாணத்தைச்சார்ந்த கருவூரிலிருக்கும் பரநாதன் குமாரன் ஆத்மநாதன் ஜாதி சுக்கிலம் மதம் சத்திமதம் யேகவயதுள்ளவனாகிய நான் எழுதிக்கொடுத்த பிரியாது வாக்குமூலம் என்னவென்றால் என் அறிவானந்தபுரத்தில் சுயம்பிரகாசக்கணவாய் அஞ்ஞானக்கோணைபற்றி தருசிகிடையாய் முழுகிப்போவதை ஆராயுநிமித்தியம் சுழிவழியாய்ப் போய்க்கொண்டிருக்கையில் ஷை ஜில்லாவைச்சார்ந்த கோசமபுரத்திலிருக்கும் காமையநாய்க்கன்-1, மூலக்குளம் ஆங்கார சேர்வைக்காரன்-2, அதைரியப்பேட்டை பிச்சையாப்பிள்ளை-3, கவலைப்பட்டி சந்தேகமுதலியார்-4, தாண்டவபுரம் கோபாக்கினிரெட்டி-5, நாவல்பட்டி அறுசுவைபெருமாள்-6, மூக்கனந்தல் கந்தப்பையர்-7, கண்ணனூர் பார்வைராயமுதலியார்-8, செவியாத்தூர் கேள்விநாயகம்பிள்ளை-9, இந்த ஒன்பதுபேர்வழிகளும் கூட்டங்கூடிக்கொண்டு என் சொந்த பட்டாநிலமாகிய அறிவானந்தபுறத்தில் சுயம்பிரகாசக்கணவாய் ஓரமாய் வந்து நின்றார்கள் அப்படி நின்றவர்கள் நிர்நிமித்தியமாக தமது சேகர விதையைக்கொண்டு ஒருவன்பின்னே ஒருவனாக வந்து எனது விவேக ஏணையும் பூட்டவொட்டாமல் மனக்கால்வாயையுந் தடுத்து புத்திக்கலப்பையையும் பிளந்து சித்தமேறிக் கறையுமொடித்து என்னையும் இன்னானின்னானென்று தோன்றவொட்டாமல் அவ் விவேகத்த[illegible]ால் அடித்து தும்சப்படுத்தி வன்னிபுறத்தில் தள்ளிவிட்டதற்கு சாட்சிகள் சதுர்வேதநகரம் கல்விவிநாயகம்பிள்ளை-1, சாதகப்பேட்டை தத்துவராயமுதலி-2, ஓமத்தூர் பிரணவமூர்த்தி-3, உச்சிவெடித்தான்பட்டி சோமநாதமுதலி-4, அந்தரத்தூர் வாய்வேகசெட்டியார்-5, இந்த சற்குணர்கள்வாக்குமூலத்தையும் எதிரிகள் துர்நடத்தையும் விசாரணைசெய்து ஏக அகண்டபரிபூரண நிதிகர்த்தராகிய தருமதுரையவர்கள் தயவுசெய்து என் பூர்வீக சுயம்பிரகாசக்கணவாய் ஞானத்தலை நிலம் காணி இந்த நிலம் காணியும் எனக்குக் கிடைக்கும்படியாய் உத்திரவாகக் கேட்டுக்கொள்ளுஞ் சங்கதி தெரியவருவதாய் எழுதிக்கொண்ட மனுவு.

இப்படிக்கி,

வாதி வகீல்
இன்னான் இன்னான்

அந்தஹு இந்தமீ வந்ததேதி
ஆத்மநாதன் கையெழுத்து